

Kendimi Sevmeye Başladığımda

Kendimi sevmeye başladığımda, hangi koşullarda olursam olayım, doğru zamanda, doğru yerde bulunduğumu ve her şeyin tam da olması gerektiği zamanda gerçekleştiğini anladım.

İşte o zaman huzura erdim.

Bugün buna “ÖZ GÜVEN” diyorum.

Kendimi sevmeye başladığımda, duygusal acı ve kederin sadece kendi doğrularına aykırı yaşadığını hatırlatan birer uyarı olduğunu anladım.

Bugün bunun “ÖZGÜNLÜK” olduğunu biliyorum.

Kendimi sevmeye başladığımda, farklı bir hayatı arzulamayı bıraktım ve etrafımı saran her şeyin beni büyümeye çağırdığını gördüm.

Bugün buna “OLGUNLUK” diyorum.

Kendimi sevmeye başladığımda, yanlış bir zaman olduğunu ve hazır olmadığını bildiğim halde birini kendi istediklerimi yapması için zorlarsam, o kişi kendim bile olsam, onu nasıl incitebileceğimi anladım.

Bugün buna “SAYGI” diyorum.

Kendimi sevmeye başladığımda, sağlığıma iyi gelmeyen her şeyden; yemeklerden, insanlardan, durumlardan ve beni aşağı çeken ve benliğimden uzaklaştıran her şeyden kurtardım kendimi.

Bugün bunun “KENDİNİ SEVMEK” olduğunu biliyorum.

Kendimi sevmeye başladığımda, kendi zamanımdan çalmayı ve gelecek için büyük projeler tasarlamayı bıraktım. Bugün bana sadece keyif ve mutluluk veren, yapmayı sevdiğim ve içimi neşe ile dolduran şeyleri, kendi tarzıma ve ritmime göre yapıyorum.

Bugün buna “SADELİK” diyorum.

Kendimi sevmeye başladığımda, her zaman haklı olmaya çalışmayı bıraktım ve o zamandan beri daha az yanılıyorum.

Bugün bunun “ALÇAK GÖNÜLLÜLÜK” olduğunu keşfettim.

Kendimi sevmeye başladığımda, geçmişte yaşamaya devam etmeyi ve gelecek hakkında endişelenmeyi reddettim. Şimdi sadece her şeyin gerçekleştiği “anın” içinde yaşıyorum.

Bugün her bir günü günbegün yaşıyorum ve buna “MEMNUNİYET” diyorum.

Kendimi sevmeye başladığımda, aklımın beni rahatsız ve hasta edebileceğini fark ettim. Fakat kalbimle daha çok bağ kurmaya başladığımda aklım değerli bir dostum oldu.

Bugün bu bağa “KALBİN BİLGELİĞİ” diyorum.

Alıntıdır